geste selletud. Sa tead, meil olli sel aastal pitka körrega rukki. Minna ollin omma sõbra jures wõeraks jà läksin Heina Maarja pä sõbra rukki põldo waatma, kui omma jäggo ollin lusinud, istsin wimaks rukkide sisse kiwwi otsa mahha, arwata 4—5 sülda peenrast ärra ja luggesin Eesti-posti-meest, kui Pawel ja Hans ka senna jõutsid ning omma könnet heaga algasid ja kurjaga lõppetasid.

Armas Hans ja Pawel, ärge pange kumbki sedda pahhaks, et ma teie jutto ollen ülles kirjotanud, umbest se könne sõnniko korjamisest teggi mulle sedda himmo, kui ma teie luggo ollin sallaja ülle kulanud ja muist ka näinud, warsi tulli mulle se mõtte, et ma sedda piddin wadderile ärra räkima.

Agga kahjo, wägga kahjo armas Hans, et sa ni kannatamatta melega olled. Tõssi se kül on, et Pawel sulle ühtegi äri, wäri polle räkinud, waid otse suhhe silma, se on ennamiste õige mehhe wiis: kuida südda nenda olgo su; paljo sandem on se, kelle su liig libbe ja südda hirmus tigge. Sa olleksid Pawli käest paljo õppetust sõnniko korjamisest weel woinud

sada, sest ta jut jäi jo sinno kannatusse pudusse pärrast katki. Kui sa ennam kannatust ei õppi, siis lähhed sa omma haige põlluga ikka mäest alla, kunni soose ja rabbasse wassari alla langed; ütle, kui mo sanna walle on. Ma sowiksin Hans, et sa Rammo Reino, Nido Tido ja Paisto Pawliga süddame sõbber olleksid; agga mitte — wui! — nago sa Pawliga ollid. Sa peaksid nisugust mehhi auustama, kes mitte ükspäinis põldo heaste harriwad, waid ka teist põllo tö jures juhhatada püüdwad. Wanna sanna ütleb: „Lehm lüpsab suust.“ Agga Paisto panneb teist sanna weel jure, kui ta ütleb: „Põld kaswab karja-aeast.“ Nenda kui nälgas lehm ei woi paljo ja rammusad pima anda, nenda ei woi ka ilma lihhutamatta põld mitte wilja kanda. Sellepärrast olgo igga puma piddaja üllem murre se, kuidas ta rohkeste sõnnikud woiks korjada. Siis peame igga kord sedda tähhelepannemisega kuulma, kui meid selle polest juhhatakse.

Wadderile lubban ma, kui teine kord aega saan, sest könnelda, mis ma Paisto Pawli jures wõeraks käies ollen kuulnud ja näinud.

Eesti-rahwa mÃ¤Ã¶nnus Kalender 1871, lk. 20